

ner, som ikke har det Minimumsantal af Vælgere, der fordres for at faa 3 Valgmænd, og at i saadanne Tilfælde skal Kommunen stemme sammen med en anden Kommune. Jeg tror, at dette er en uheldig Ordning, og at man i saadanne Tilfælde skulde lade Kommunen nøjes med en Valgmand mindre, eller hvad der kan tilkomme den i Henhold til dens Vælgerantal. At en Kommune skal stemme sammen med en anden Kommune, vil sikkert mange Steder kunne forvolde praktiske Vanskeligheder. I det hele vil jeg henstille til det kommende Udvalg at tage under alvorlig Overvejelse, om man ikke kan finde en Måde, hvorpaa man kan faa den bedst mulige Repræsentation, uden at der behøves et saa stort Antal Valgmænd, som der vil fremkomme efter det foreliggende Lovforslag. Det er altid uheldigt at have saa store Valgforsamlinger, at de er vanskelige at tumle med.

Endelig er der nogle Spørgsmaal, som jeg ikke skal udtale mig bestemt om, men som jeg henstiller til Udvalget at tage under alvorlig Overvejelse. Det er for det første Spørgsmaalet om Omvalg. Forslag om Omvalg findes ikke i dette Lovforslag. Det fandtes derimod i det Lovforslag, som Venstre tidligere havde stillet, og som altsaa ikke gik ud paa at anvende Forholdstalsvalg eller Suppleringsmandater. Der er sikkert indenfor alle Partier meget delte Meninger om, hvorvidt man ikke ogsaa i dette Lovforslag burde medtage Omvalgssystemet. Ligeledes vil jeg henstille, at det tages under nøje Overvejelse, om det ikke vil være nødvendigt at foretage Ændringer i den Kredsinddeling, som er foreslaaet for Landstingets Vedkommende.

Jeg skal slutte med at anbefale Lovforslaget til en grundig, men hurtig og velvillig Behandling i Udvalget, for at vi snarest muligt kan komme til et Resultat. Da jeg ønsker Grundlovsforslaget gennemført, ønsker jeg ogsaa dette Lovforslag gennemført, og naar det skal ske, maa der jo arbejdes hurtigt. Jeg anser det nemlig for givet, at man maa have Valglovsforslaget gennemført baade i Folketinget og i Landstinget, før man gaar til Valg om Grundlovsforslaget. Hermed anbefaler jeg det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme.

Borghjerg: Det var ikke mange eller store Indvendinger, den sidste ærede Taler rettede mod det foreliggende Lovforslag, og jeg kan for mit Vedkommende og for den Gruppes Vedkommende, jeg tilhører, sige, at vore Indvendinger er endnu færre.

Ligesom den sidste ærede Taler kan ogsaa jeg anbefale det her foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Den ærede Ordfører for Venstreparti (R. Andersen) begyndte med at minde om den Overenskomst, som blev afsluttet mellem Grundlovsparterne den 4. April, og talte for en energisk og loyal Gennemførelse af denne Overenskomst fra alle Partier, selv om der paa forskellige Hold kunde være Misfornøjelse med et eller andet, det vilde aldrig kunne undgaas. Det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) sagde, at det, da Højre ikke gik ind paa det Forhandlingstilbud, der var stillet den 12. Marts, da Højre ikke gik ind paa den almindelige Valgret, efter hans Mening havde været fuldkommen berettiget at afvise al Tale om Forholdstalsvalg, og jeg giver det ærede Medlem fuldkommen Ret deri. Ogsaa jeg mener, at det havde været fuldstændig berettiget, om man havde sagt: Det er Højre, som særlig sætter Pris paa Forholdstalsvalg, og naar Højre ikke vil tage Medansvaret for den Form, hvorunder denne ret nye og ukendte Valgmaade indføres, lad os saa i Guds Navn vente, indtil Højre en Gang vil tage dette Medansvar. Noget lignende udtalte vi ogsaa fra vor Side overfor Venstre i de Konferencer, som gik forud for 4. April. Saa vel fra socialdemokratisk som fra radikal Side henstillede man ganske til Venstre at sige i denne Sag, hvad Venstre ud fra sine egne Interesser og ud fra sine egne Forudsætninger og Anskuelser helst ønskede. Det var, sagde vi, Venstre, som havde taget Initiativet til Forhandlingstilbudet til Højre af 12. Marts. Skulde dette Forhandlingstilbud, denne Overenskomst forandres, faldt det naturligt, at det var Venstre, der tog Initiativet til en Forandring. Da Venstres Repræsentanter kom tilbage fra deres Partimøde og paa ny samledes med os den 4. April, meddelte de, at de var villige til en Overenskomst som den, der nu foreligger, og saa var det klart, at vi fra socialdemokratisk og radikal Side sluttede os dertil. At der under de afgørende Partiforhandlinger har været delte Meninger indenfor Venstre, lige saavel som der indenfor de andre Partier har været delte Meninger om denne Sag, det ved alle, men Flertallet indenfor Venstre har altsaa ment, at det var klogest og rigtigst at gaa ind herpaa, og vi fra vor Side gaar ogsaa med dertil. Der er en Overenskomst af 4. April, ligesom der er en Overenskomst af 12. Marts. Det vigtigste er, at de tre saakaldte